

Csak közös erővel Uzonban 2018.04.10

Szerző Administrator
2018. április 10.

2018. április 10., kedd, FaluvilágA tavasz sokakat a konyhakertbe szorít, kevesebb idő marad az annyira fontos kulturális eseményekre. Számos kistelepülésen téli álmat aludt a magyar kultúrmozgalom. Nincs olyan személy, aki felvállalhatná – mondják. Még a községközpontban sincs fizetett kultúrfelelős, akinek hivatása, feladata lenne az ilyen munka. Kivételek azonban mindig akadnak. Jelenet a bemutatóból. Fotó: Szabó Csaba

Városainkban egymást követik az hasznosabbnál hasznosabb rendezvények, s vannak települések, ahol él még a sok évtizedes hagyomány mozgató ereje, de olyan is, ahol az egyházközség, a lelkipásztor, kántor irányítja, vállalja fel ezt a nemes mozgalmat. A sajtó bőven tudósított arról a tevékeny mozgalomról, amelyet Ikafalván szervez Bardócz Csaba, a falu fiatal református lelkipásztora. Uzonban a református egyházközség, a református dalárda és a nőszövetség évente közös erővel szervezi meg a helyi közművelődés egy fontos részét. Már 2004-ben népdal- és nótaestet szerveztek, 2005-ben felújították a régi fonót, annak hangulatát, 2006-ban felelevenítették a székely lakodalmat, 2007-ben a disznóvágással kapcsolatos események-szokások kerültek a színpadra. Ezeket jelenetek követték két alkalommal: Petőfi János vitéze és A helység kalapácsának részleteit láthatta a mindig érdeklődő helyi közönség. Bemutatták Garay János Hány Jánosát, s nem maradhattak ki a legismertebb népszínművek. Nagy odaadást követelt a Hegedűs a háztetőn musical betanulása, amelyet 2015–2016-ban mutattak be nagy sikerrel. A tavaly egy mai filmdráma-musical (Valahol Európában) vittek színpadra, amelynek kivitelezésén összesen huszonkét személy munkálkodott. Az idei farsangfarkán Presser Gábor–Sztevanovity Dusan–Horváth Péter A padlás című zenés vígjátékának bemutatására vállalkoztak, és sikerrel, telt ház előtt mutatták be. Félig mese, félig musical műfaji megjelölésű a választott darab, amolyan családi vagy közösségi, 9-től 99 éves korig mindenkinek szólt. A szükség úgy hozta, hogy néha át is kellett írni egy-egy jelenet, rendezni a színpadot, a díszleteket, tervezni a jelmezeket, amelyben személyesen részt vállalt és a darabot rendezte Ungváriné Szakács Judit tiszteletes asszony és Szabó Margit, a Tatrangi Sándor-iskola igazgatója. Az egyházközség mellé felsorakozó közösség áldozatvállalása példaadó, amit csak közös erővel lehetett sikerré változtatni. Az évek teltevel mindig megújult a színjátszó csoport, a dalárda, 2016 óta hangsúlyosabbá vált a fiatalok szereplése – emelte ki Ungvári Barna-András az egyházközség lelkipásztora. Uzonban 15 év alatt 15 előadás került a művelődési ház színpadára! – Olyan családból származunk, olyanban nevelkedtünk, ahol a szülők is szerették, szívvel-lélekkel művelték és támogatták a helyi kulturális mozgalmat – nyilatkozta Szabóné Szakács Margit, aki jelenleg is aktív műkedvelő színész és a helyi nőszövetség elnöke. Ezt a szellemet ápoltuk továbbra is a férjemmel családjunkban, erre bízattuk gyermekeinket. Arra törekedtünk, hogy kivegyük részünket a település mindenkori közéletéből. Elmondhatom, hogy a közművelődés pártolása hagyomány volt családjunkban, akárcsak sok más uzoni családban is. Örvendünk, hogy sikerült újra sok személy bevonni ebbe a tevékenységbe, s elmondhatom, hogy jó együtt lenni velük. Megkerestük a fiatalabb nemzedék bár egy tagját is. Török Tamara egyetemista, szabadidejéből áldozott sok-sok estét a próbákra. – Édesanyám is részt szokott vállalni az ilyenfajta tevékenységben, s már gyerekkoromban magával vitt, nem volt idegen számomra – magyarázta. – Néhány éve én is bekapcsolódtam a színjátszó csoportba. Az ideai zenés darabban a herceg szerepét vállaltam. Közös sikerünknek én is örvendtem. Szerző: Kisgyörgy Zoltán